

Дая

на Праматарова, 6 курс, Медицински факултет

Казвам се Даяна Праматарова и понастоящем съм стажант-лекар към Медицински университет- София. Локализиран в сърцето на София, нашият университет е най-голямата и стара институция за висше медицинско образование в България. До днес той съумява да съхрани част от традициите си, като наред с това следва съвременните тенденции. Благодарение на все по-вечето международни връзки, които той създава, пред мен се откри невероятната възможност да прекарам един месец в Hyogo College of Medicine, Япония.

Пътуването като форма на познание и срещата с различни култури и нации, винаги е било истинска страст за мен. Като бъдещ лекар, съм изключително щастлива, че имах честта да се докосна до японското медицинско изкуство.

Най-напред моят стаж започна в отделение по Чернодробно-жлъчно-панкреатична хирургия, където прекарах 2 седмици, а след това продължи в отделение по Неврохирургия.

Като истински привърженик на хирургията и невронауките, за мен бе невероятно да видя как японските лекари умело съчетават наука и практика в своята ежедневна дейност. Изключително впечатляващ бе начинът, по който те се отнасят към всеки конкретен медицински случай, от диагнозата до финала на лечението, анализирайки всички възможни аспекти и подхождайки персонално.

Всяка сутрин техният работен ден започва с конференция на английски език, където се дискутират всички последни и предстоящи процедури. Вярвам, че това е едно от най-ценните неща, които научих там – а именно необходимостта от силна организация, уважение един към друг и обединение в името на доброто на пациента.

По време на престоя си, имах шанса да наблюдавам различни стъпки от лечебния процес. В отделението по чернодробно-жлъчно-панкреатична хирургия присъствах на няколко операции по повод първичен и метастатичен карцином на черния дроб, жлъчните пътища и панкреаса, например. Впечатляващи бяха

методите, които хирурзите използват, за да определят туморните граници с помощта на багрилото Indocyanide green под инфрачервена светлина, или как изпълняват пилоросъхраняваща панкреатодуоденектомия с чернодробна лобектомия. Няколко пъти дори се измих заедно с тях и асистирах в ендоскопска холецистектомия. Наред с възможността да бъда в операционна, заедно с редовните японски студенти, всяка седмица посещавах различни мини лекции и

семинари, както и практически симулации на манекени. Станах свидетел и на някои важни постоперативни усложнения като чернодробна дисфункция и постоперативни фистули.

По време на втората част от престоя ми, в отделението по неврохирургия, се запознах за първи път с лечението на някои неврохирургични състояния, като

например clipping на церебрални аневризми или терапевтичната алтернатива – coiling, хирургичното лечение на стеноза на каротидната артерия, мозъчни тумори, краниопластики. Не би било преувеличено, ако кажа, че това място е истински рай за всеки неврохирург-предлагачо възможности за наблюдение на различни микрохирургични техники и достъпи, отворено и ендоваскуларно лечение.

Изключителна е и прецизността, с която работят и навигационните системи, които използват. Имах късмета да видя няколко церебрални

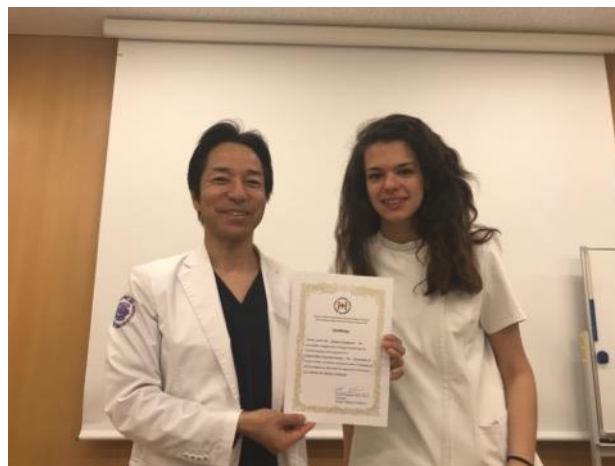
ангиографии и спешно ендоваскуларно лечение на исхемичен инсулт, Както професорът веднъж каза- всеки ден се случва магия в операционната.

Високият професионализъм на японските лекари със сигурност не е единственото им качество – те са изключително приветливи и топли хора, с постоянна готовност да

помогнат и споделят своите знания. В свободното ни време, някои доктори и студенти от Английския клуб на университета се погрижиха да разведат мен и другите стажанти из околностите. Благодарение на тях успяхме да усетим с пълна сила неповторимия японски дух и култура.

Бидейки в зората на своя професионален път като лекар, се чувствам истински вдъхновена от японското отношение към медицината като цяло и непрестанната им устременост към нови знания. Един от най-ценните уроци, които научих там е, че теорията и практиката вървят ръка за ръка, ако целим успех. И също – лекарят най-напред трябва да бъде човек. Времето, прекарано в Нуого

от най-силните ми преживявания и със сигурност ще остави следи не само върху моето отношение към професията, но и върху личностните ми качества и възприятия за света.

Надявам се един ден да имам и друга възможност да посетя Япония, този път като специалист и да предам нещо и от нас. Щастлива съм, че видях колко далеч човек може да стигне. Трудно бих могла да изразя благодарността си към хората и преподавателите, които направиха всичко това възможно и все пак:

Благодаря!

